

§ 22.

Stk. 1. Mener en ejer, at grundværdien for hans ejendom er gået ned som følge af særlige offentlige foranstaltninger, skal vurderingsrådet på begæring af ejeren uden bekostning for denne ansætte nedgangsbeløbet, det vil sige det beløb, hvormed grundværdien ved sammes sidste ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering som følge af særlige offentlige foranstaltninger er lavere, end den ville være, hvis disse foranstaltninger ikke var blevet foretaget. I den årlige grundskyld til staten af ejendommen afkortes derefter indtil den næste ansættelse af grundværdien ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering et beløb lig 4 pct. af $\frac{3}{4}$ af nedgangsbeløbet, dog højst $\frac{3}{4}$ af det beløb, hvormed grundværdien ligger under grundbeløbet. Er der i medfør af § 8, stk. 6, givet nedsættelse i den fikserede ældre grundstigning, skal der i det beregnede afkørningsbeløb fradrages 4 pct. af nedsættelsen i den fikserede ældre grundstigning.

Stk. 2. Begæring om ansættelse af nedgangsbeløbet må efter hver ansættelse af ejendommens grundværdi ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering indgives til vurderingsformanden inden udløbet af fristen for klage over vurderingsrådets ansættelse af grundværdien. Ansættelsen af nedgangsbeløbet kan påklages og ændres ved revision efter de for vurdering til grundskyld gældende regler.

Stk. 3. Finansministeren kan fastsætte et særligt vederlag til vurderingsrådene for ansættelse af nedgangsbeløbet. Såvel denne som anden udgift i anledning af ansættelsen af nedgangsbeløbet følger iøvrigt reglerne for udgifterne i anledning af vurderingerne i henhold til lov nr. 352 af 7. august 1922.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1—3 kommer til anvendelse ved vurderinger efter den 10. alm. vurdering. Bestemmelserne vedrørende nedgangsbeløb m. v. i § 16 i lov nr. 202 af 20. maj 1933 kommer sidste gang til anvendelse ved den 10. alm. vurdering.

§ 23.

Stk. 1. Af den i hver kommune (by- og sognekommune) opkrævede grundstigningsskyld tilfalder grundstigningsskylden af de vedkommende kommune tilhørende ejendomme udelt kommunen. Af resten tilfalder halvdelen kommunen. Kommunen kan dog ialt højst oppebære et beløb svarende til en femtedel af kommunens ordinære udgifter i det sidste regnskabsår.

Stk. 2. Fordelingen foretages af finansministeren efter hvert finansårs udløb.

§ 24.

De Danmarks Nationalbank ved lov nr. 116 af 7. april 1936 § 21 samt de Københavns Frihavnsaktieselskab ifølge lov nr. 44 af 31. marts 1891 § 6 tilståede skattebegunstigelser berøres ikke af denne lov.

§ 25.

Finansministeren fastsætter de nærmere regler angående anvendelsen af denne lov og bemyndiges til at afholde den til lovens gennemførelse nødvendige udgift.

§ 26.

Denne lov træder i stedet for lov nr. 202 af 20. maj 1933. Lovens bestemmelser finder anvendelse på den grundstigningsskyld, der opkræves fra og med april termin 1951. Finansministeren kan bestemme, at fritagelse for eller henstand med grundstigningsskyld,